

ACAT informa

Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura

Activista en la gran lluita contra la tortura, la pena de mort
i altres tractes cruels, inhumans i degradants

- Editorial. Robert Badinter: El gran abolicionista de la pena de mort
- Via Laietana: Per un espai de "Memòria contra la impunitat"
- Una escletxa de llum per als joves migrants
- El rumb repressiu sota les noves lleis a Nicaragua
- Crides del socis de setembre, octubre i novembre
- Consell Internacional FIACAT 2021 a Abidjan (Costa d'Ivori)
- Acte de lliurament guardó 8è. Memorial Cassià Just a la FIACAT
- La pena de mort
- Titulars i darreres notícies
- Assemblea general de l'ACAT 2021. Resum
- L'odi. Com dominar-lo
- Recomanacions
- Bressol de la pastera

Robert Badinter: El gran abolicionista de la pena de mort

Acabo de veure un vídeo d'aquest personatge i se m'ha posat la pell de gallina. Ja havia llegit abans els seus llibres. Quina integritat! Quines idees més clares! Ell, amb la seva experiència, veia que la pena de mort no resolia res. Ell no era un abolicionista qualsevol. Ell sempre repetia que "el fet que l'administració mati per a explicar a la gent que no s'ha de matar" no era un axioma gens ètic.

Badinter, (Paris, 1924), que encara viu i que ara milita en favor de l'abolició universal, era llavors un gran advocat francès especialista en salvar condemnats a la pena capital. En va arribar a salvar cinc. Tots els que eren susceptibles de ser condemnats el reclamaven com a advocat defensor.

Tot va començar amb el procés Buffet i Bontemps. Ell fou l'advocat defensor d'aquest darrer, i quedà profundament marcat pel fet de no haver pogut salvar-lo de l'execució malgrat que en Bontemps no havia assassinat ningú, només havia servit de còmplice a Buffet. Badinter anava cada dia a la presó, abans del procés, a veure el seu client. I després de la sentència va escriure als pares d'en Bontemps i els va assegurar que el seu fill, que els estimava molt, no havia matat ningú. La sentència havia glaçat el cor de Badinter.

Un temps més tard, el gener del 1976, s'esdevé a França el segrest d'un nen de 8 anys acompanyat d'una demanda de rescat, cosa que commou profundament la població. Era notícia preponderant a totes les cadenes de TV. Un tal Patrick Henry va dir per la TV que "aprojava la pena de mort en aquests casos. Ningú no té el dret d'atacar la vida d'un nen".

Posteriorment, la policia va descobrir el cadàver del nen en un pis llogat per Patrick Henry. Llavors, els propis pares d'en Patrick van demanar públicament la pena de mort per al seu fill.

En un context tan dramàtic, en què advocats importants refusaven defensar-lo, va irrompre Badinter i un altre advocat que van començar a organitzar la defensa d'en Patrick. Van convocar eminents professors d'universitat i Premis Nobel, i també un capellà de presons per intentar convèncer el Jurat sobre la irracionalitat i la inhumanitat de la pena de mort. El jurat estava compost per 3 dones casades, sense professió, i 6 homes: un artesà, un obrer, un agricultor, un

empleat, un comerciant i un director d'escola. Després de les intervencions dels "tècnics" convocats i del segon advocat, en Badinter va mirar fixament els membres del jurat i els va demanar, molt emocionat, que fossin conscients que la vida d'un home depenia només d'ells, donat que el president de la República ja havia refusat feia poc una mesura de gràcia a Christian Ranucci, un altre condemnat a la pena capital, malgrat els molts dubtes existents sobre la seva culpabilitat. En Badinter, entre altres coses, va argumentar que el mateix Patrick Henry, després de la sentència de Buffet i Bontemps, es trobava entre la multitud, davant del Palau de Justícia, cridant: "Mateu-los". I la pregunta és: la seva execució el va dissuadir del seu terrible crim ulterior?

Quan a Patrick Henry li van donar la paraula final va declarar: "Em sap greu des del fons del cor. Des de feia temps volia demanar perdó als pares del nen que vaig assassinar. Jo els volia dir l'horror que sento pel que he fet perquè no ho puc reparar". Després, finalitzant amb la veu trencada, va manifestar: "no puc més".

El veredict final va ser la reclusió criminal a perpetuïtat. Els abolicionistes havien guanyat. Els altres casos salvats per Badinter de la pena de mort van ser: els de Michel Bodin, Mohamed Yahiaoui, Michel Rousseau i Jean Portais.

El 1981, el nou president electe, François Mitterrand, va nomenar Badinter ministre de Justícia, amb un mandat preponderant: ABOLIR LA PENA DE MORT A FRANÇA.

El carisma de Robert Badinter va ser rellevant per abolir-la a l'Assemblea Nacional francesa, el 18 de setembre del mateix any, amb un resultat de 363 vots a favor i 117 en contra, si es té en compte que la vigília, el 17 de setembre, Le Figaro havia publicat una enquesta on el 62% de les persones interrogades es declaraven a favor de la pena capital i només el 33 % en contra.

Emili Chalaux i Ferrer
President de l'ACAT
9 de desembre de 2021

Imatge de portada: **Shamsia Hassani**

Via Laietana: Per un espai de “Memòria contra la impunitat”

Òmnium Cultural i diverses entitats memorialistes s'han mobilitzat aquest divendres per reclamar el tancament de la comissaria de la Policia Nacional espanyola a la Via Laietana de Barcelona i per reclamar que l'edifici es converteixi en un “espai de memòria democràtica i dignitat”.

L'acte reivindicatiu s'ha celebrat aquest vespre coincidint amb la vigília del 46è aniversari de la mort del dictador espanyol Francisco Franco. Davant la seu de la Prefectura Superior, Òmnium ha denunciat “l'anomalia democràtica d'aquesta comissaria”.

maltractaments tenien un “biaix de gènere, amb contingut sexual i obscè”. “Via Laietana significa repressió, humiliació, vexació i tortura. Que poden fer amb tu el que volen, amb tota la impunitat”, ha lamentat.

En la mateixa línia, el president de l'Associació Catalana d'ex-presos Polítics del Franquisme, Carles Vallejo, ha dit que és un indret “d'immens dolor”. I ha advertit que “mentre Via Laietana segueixi sent una prefectura de policia, l'ombra del seu passat franquista i les tortures seguiran projectant-se sobre els seus actuals llogaters”.

Foto: Josep Losada

És per això que ha reclamat que aquest espai es transformi en un “centre de record per a les víctimes de tortures i del franquisme”. Durant l'acte s'han projectat diverses imatges de víctimes i textos a la façana de l'edifici per fer subratllar que aquesta és una reivindicació “majoritària i transversal” en la societat catalana. El primer ha estat “Via Laietana: Memòria contra la impunitat”.

Algunes de les persones que al llarg de les darreres dècades han estat torturades a l'interior del mateix edifici han agafat la paraula i han descrit la comissaria com una “casa dels horrors”. Així l'ha definida Blanca Serra, que hi va estar detinguda a la transició. En aquest sentit, Serra ha recordat que “s'hi van aplicar tota mena de tortures, ja en època anomenada democràtica, especialment contra la dissidència política”.

Pilar Rebeque, que hi va ser torturada encara durant el franquisme ha assenyalat que els

El president d'Òmnium, Jordi Cuixart, ha constatat que “46 anys després de la mort del dictador, la comandància de Via Laietana és avui un senyal inequívoc de la repressió que continua”. “Aquesta comissaria també és símbol de la impunitat d'avui: de la brutalitat policial de l'1-O i de l'arbitrarietat que han patit els més de 3.500 represaliats”, ha afegit.

Cuixart ha reclamat que aquest “centre de l'horror” es converteixi “d'una vegada per totes” en un espai de memòria i contra el totalitarisme, “per la llibertat i la democràcia als Països Catalans i arreu del món”. A més, ha demanat que no s'inverteixi “ni un sol euro públic” a l'edifici si no és per convertir-lo en un “centre de memòria i dignitat col·lectiva”.

Una escletxa de llum per als joves migrants

Celebrem que el passat 20 d'octubre es publicà a l'Estat espanyol el Decret 903/2021 que reforma el Reglament 511/2011 de la Llei d'Estrangeria sobre el règim jurídic de menors estrangers i joves extutelats. Molts anys de peticions, denúncies, especialment de les 69 entitats agrupades dins la FEPA (Federació d'Entitats amb Projectes i Pisos Assistits) i d'altres entitats compromeses amb aquests adolescents i joves. L'ACAT hem donat suport a algunes peticions globals de la FEPA, i d'altres, davant la situació dels menors a Ceuta i a tot l'Estat.

Alguns avenços de la nova llei són que es redueix de 9 mesos a 90 dies l'inici del tràmit de documentació dels menors tutelats a l'Oficina d'Estrangeria. També s'allarga a 2 anys la vigència de totes les autoritzacions, renovables cada 2 anys si mantenen els requisits i, la dels menors serà vigent 3 anys. A més, totes les autoritzacions de residència habilitaran per poder treballar a partir dels 16 anys i es mantindrà quan arribin als 18 anys. I, per a les renovacions, es redueix el mínim d'ingressos que cal acreditar, ara són 469,93€/mensuals (l'Ingrés Mínim Vital).

Els que arriben als 18 anys sense documentació tindran autorització per circumstàncies excepcionals per residir i treballar per compte aliena i compte propi si compleixen els requisits abans esmentats. I en tots els casos es tindran en compte els informes sobre l'esforç d'integració.

Amb aquest reconeixement legal podran treballar i els facilitarà la seva integració com a qualsevol ciutadà/na, no hauran de sobreviure patint tanta precarietat i ens beneficiarem del seu ser i del seu fer. Ja sabem que a l'Estat espanyol manca mà d'obra a molts sectors. Podeu llegir el testimoni del jove Anwar del barri de Sant Andreu en aquest [enllaç](#), d'abans d'aquest canvi legislatiu.

Montserrat Fenosa

Vicepresidenta de l'ACAT

El rumb repressiu sota les noves lleis a Nicaragua

El 1959, en plena dictadura somocista, P. A. Cuadra va expressar al seu poema¹: "el cabdill és silenciós (...) és poderós (...) i és el cap dels homes armats". Malauradament, el 2021 sembla una descripció actual pel govern nicaragüenc de Daniel Ortega, expres polític del règim de Somoza, un dels líders de la revolució sandinista. Les protestes dels opositors a partir del 2018, les sancions de Trump, i la divisió del FSLN, afavoreixen la concentració progressiva de poder i un gir repressiu al govern d'Ortega i de la seva esposa Rosario Murillo, vicepresidenta² amb més de 325 assassinades, 700 detingudes i 62.000 exiliades per protegir la seva vida.

Ortega té al seu costat oligarquies financeres i mitjans de comunicació i controla unes forces de seguretat i poder judicial protagonistes d'abusos de poder i violacions justificades amb l'antiimperialisme. Qualsevol denunciant o informador és traïdor, ingereix en assumptes interns: defensors, periodistes o opositors. El novembre de 2021, les forces policials o para-policials han realitzat més de 100 execucions extrajudicials, més de 150 detencions, són 50 ONG tancades i es calculen més de 103.000 exiliats. Les detencions secretes de fins a 90 dies, sota la Llei 1060, han estat denunciades

per països europeus i per l'Organització d'Estatos Americans (OEA)³.

Una infraestructura legislativa del 2020 ho sosté: la Reforma de la Constitució (Art.37) que possibilita la cadena perpètua; la Llei de Ciberdelictes per controlar el que diuen les ONG de drets humans; la Llei de Defensa dels drets del Poble a la Independència, la Sobirania i l'Autodeterminació per a la Pau (Llei 1055) que permet detenir els "traïdors a la pàtria"; i la Llei d'Amnistia que deixa impunes els violadors dels drets humans.

Desitjaríem un fort viratge vers la protecció dels drets humans i la llibertat d'aquest poble que, ara mateix, no veiem albirar.

Montserrat Fenosa

Vicepresidenta de l'ACAT

¹ Cf. el poema "Urna con perfil Político", del llibre *El Jaguar y la Luna* (1959).

² Cf. l'article d'Octavio Enríquez "[El rompecabezas del comandante](#)", octubre 2021.

³ Cf. L'informe "[Las Nuevas Leyes de la Represión en Nicaragua](#)" de l'Observatorio para la Protección de los Defensores de Derechos Humanos de la OMCT-FIDH, publicat el 3 de novembre de 2021.

Crides dels socis

La primera crida de setembre va estar dedicada a Cuba, en ocasió de les manifestacions que, en diferents ciutats, van tenir-hi lloc el dia 11 de juliol, demanant millores en l'economia, el respecte a les llibertats d'expressió i de reunió, així com per expressar descontentament per l'escassetat de medicaments i aliments, i la resposta de les autoritats a la pandèmia de COVID-19. Es va presentar fent referència al cas d'un defensor dels drets humans, el qual va ser detingut quan tan sols es dirigia al punt de concentració, quedant incomunicat i la família sense saber de què se l'acusava. El nombre de detinguts a tot el país va sobrepassar el miler.

La segona correspon a l'Aràbia Saudita, coincidint amb els quatre anys de la detenció de Salman al-Awdah, un predicador del moviment islamista i reformista Sahwa, que fa pressió per a una reforma cultural pacífica en el món islàmic, que permeti la millora dels drets humans i de la llibertat dels ciutadans.

La tercera de setembre és la crida conjunta del mes i la va preparar l'ACAT-França. Es refereix a la República Democràtica del Congo i a la necessitat que el seu govern faci gestos de reparació a les víctimes dels greus combats amb armament pesat que l'any 2000 van tenir lloc als voltants de Kisangani. Es calcula que el nombre de civils morts és de l'ordre d'un miler, amb uns 800 edificis destruïts. Al cap de vint anys, les víctimes no han rebut cap reparació.

La primera crida d'octubre està centrada en el cas d'un jove convertit en el culpable d'un assassinat per a poder trobar-ne un. El cas ha tingut lloc a Mèxic, a l'estat de Chiapas, estat on membres del narcotràfic han aconseguit tenir autoritats locals de la seva corda i on algunes fiscalies no tenen inconvenient en fabricar proves per a poder presentar autors d'alguns delictes.

La segona correspon a Egipte i es refereix a un advocat dedicat professionalment a defensar defensors dels drets humans i víctimes de persecució judicial. A aquests defensors, i a ell mateix també, se'ls acusa, encara que sigui infunda-

dament, de connivència amb terroristes; quan estan a punt d'arribar al límit legal de la presó provisional, se'ls acusa d'un altre cas semblant i això permet que continuïn empresonats, i sense cap data per als judicis.

La tercera va dedicada a la República del Congo i se li reclama la necessitat de nomenar una comissió d'investigació independent de les repressions, amb morts i ferits per bales de tir real, de les manifestacions d'octubre del 2015 contra l'augment del nombre de mandats presidencials previstos en la constitució. La creació d'aquesta comissió va ser acordada amb el Consell de Drets Humans de l'ONU al febrer del 2019, però fins ara no s'ha fet res.

La primera crida de novembre presenta una migrant a Indonèsia a la qual van entabanar amb una promesa de matrimoni que va servir per a que entrés a Indonèsia, sense saber-ho ella, un quilo d'heroïna. Va ser descoberta i condemnada a mort. En aquests moments porta 19 anys amb aquesta sentència, que no ha estat executada encara, però segueix vigent. La petició conjunta de les ACAT europees intenta aconseguir-ne un indult excepcional.

La segona es dedica al cas d'un indígena mexicà, defensor del territori i dels drets dels pobles indígenes, que porta més d'onze anys detingut sense que estiguin clares les raons ni per detenir-lo l'any 2010, ni per a mantenir-lo empresonat amb una condemna de 30 anys de presó. Tant el comitè de drets humans de l'ONU com diferents ONG mexicanes consideren que cal alliberar-lo.

L'última crida de novembre informa sobre el cas d'una periodista de Wuhan condemnada a quatre anys de presó per haver informat sobre la Covid19. Està empresonada en condicions prohibides per les normes de tractament de presos, que l'han deixat molt afeblida. Actualment està en vaga de fam en protesta pel tractament que rep.

Consell internacional FIACAT 2021 a Abidjan (Costa d'Ivori)

La nostra Junta em va designar per representar la nostra ACAT al CONSELL INTERNACIONAL FIACAT 2021 (1 i 2 de desembre 2021)

Allà hi estaven representades la majoria d'ACAT africanes (13 de les 16), i només 3 ACAT europees. Prèviament havíem respost a un qüestionari que interrogava sobre els punt forts i febles de cada ACAT i de la FIACAT, segons la visió de cada ACAT. Hi havia també diversos membres de l'equip directiu i del secretariat de la FIACAT, com a organitzadors del Consell.

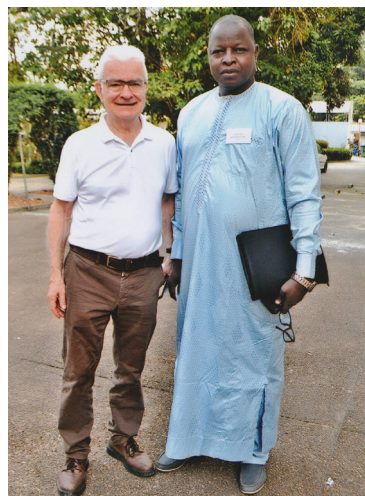
Es van treballar en forma de taller temes com: forces, fragilitats, oportunitats i amenaces de les ACAT i de la FIACAT, i tot això dirigit per Olivier Consolo, sociòleg. També vam tractar la temàtica que, al nostre parer, havia de formar part del mandat de la FIACAT.

A tall d'exemple, diré que en un dels tallers, aquest de 2 persones, vaig coincidir amb Guy, el president de l'ACAT de la República Centre-africana (ACAT RCA), i el tema era: com la FIACAT ha ajudat a les ACAT?

La resposta d'en Guy va ser: "ens ha ajudat molt. La FIACAT ens va obrir les portes de l'Ambaixada de França i de la representació de la Unió Europea. Nosaltres sols, no haguéssim estat rebuts mai per aquestes institucions, però 2 persones de la FIACAT, amb les seves missives prèvies, i la seva presència a la primera entrevista, ho van desencallar tot. Tant es així que ara els Ministeris del nostre país, en veure l'acceptació internacional, volen que els visitem" Les negociacions, prop de les 2 institucions internacionals citades, per obtenir finançament vers una acció per l'abolició de la pena de mort estan molt avançades.

Solament afegir que la RCA, capital Bangui, és un país que el Papa Francesc va visitar al novembre del 2015, i es recorda per lluites fratri-cides sagnants entre musulmans i cristians que, per sort, i gràcies entre altres fets, al comportament exquisit dels 2 caps de les confessions, constitueix ja un conflicte en vies de resolució. La pena de mort, segons en Guy, està en moratòria, i ja fa 40 anys que no s'ha executat ningú. Amb aquest exemple pràctic he volgut explicar la gran importància positiva que la FIACAT té per les ACAT d'Àfrica. Totes les ACAT africanes em van explicar coses similars. A això cal afegir-hi el prestigi de la FIACAT envers les institucions europees, les quals subvencionen moltes de les seves actuacions. Afegeixo també, que les ACAT africanes van gaudir, abans del CONSELL de la FIACAT, de 2 dies de formació sobre la pena de mort. També dir-vos que dos presidents d'ACAT africanes, del Txad i de Benín, han demanat mantenir correspondència amb mi, cosa que he acceptat de molt bon grat.

I ara parlem del COVID en països calents com Costa d'Ivori. Quan la temperatura és tan alta: 27° a les 22 h. i 31° de temperatura màxima, en els dies 1 i 2 de desembre, i això acompanyat que la gent fa vida a l'aire lliure, fins les 22 h., semblaria com que la gent quedés immunitzada al COVID. Em van explicar que els contagis diaris són sempre molt inferiors a 50, per tot el país. Per tant, la temperatura alta i freqüentar el carrer constitueix per a ells la principal vacuna contra la COVID,

Emili Chalaux i Ferrer
President de l'ACAT

Acte de lliurament guardó 8è. Memorial Cassià Just a la FIACAT

La sala d'actes del Palau de la Generalitat va acollir el dijous 9 de desembre a las 18h, el lliurament del guardó de la 8a edició del Memorial Cassià Just que promou la direcció general d'Afers Religiosos, concedit a la Federació Internacional de l'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura (FIACAT). Justícia i Pau va ser l'entitat que va promoure la candidatura de la FIACAT.

Les intervencions en l'acte van ser un reconeixement i alhora una crida al compromís dels cristians en la lluita pel respecte dels Drets Humans. I, per extensió, a la resta de confessions religioses. La Consellera de Justícia, Lourdes Ciuró, ho va remarcar agraint la tasca que duen a terme totes les entitats que treballen per la defensa de la llibertat religiosa i la cohesió social; també va remarcar el compromís de les tradicions religioses a favor de la dignitat i els drets de tota persona.

Durant l'acte, la Consellera va lliurar el guardó, una làmina de l'il·lustrador Albert Asensio. La directora general d'Afers Religiosos, Yvonne Griley, va llegir el veredict del jurat. L'advocat Eudald Vendrell, president de Justícia i Pau, va explicar els arguments que justifiquen la distinció a la FIACAT, especialment va destacar la dimensió de xarxa internacional i ecumènica.

La FIACAT va néixer a França el 1974 promoguda per dues dones protestants com a reacció a les tortures que es cometien a la Guerra del Vietnam, tolerades per països anomenats cristians. Actualment, la FIACAT està present a 26 països i té membres de totes les confessions cristianes. En representació d'aquesta xarxa va recollir el premi la delegació catalana.

Emili Chalaux, president de l'ACAT España-Catalunya, va destacar l'àmplia presència a l'Àfrica de la federació i que és un dels pocs organismes no governamentals internacionals amb un president africà. Durant la seva intervenció es van projectar uns breus vídeos amb els testimonis que explicaven com la FIACAT fa el seguiment de casos de gent marginada, sense recursos, a la presó i el seguiment dels presos en règim de presó preventiva abusiva. El president també va remarcar els diversos pronunciaments de la FIACAT demanant l'alliberament dels presos independentistes catalans i criticant un procés judicial en el qual mai no es va poder acreditar l'ús de la violència.

La secretària de l'ACAT España-Catalunya, Montserrat Martínez, va explicar com la Bíblia és la font d'inspiració del compromís pels Drets Humans; des del Gènesi, on tots som creats a imatge i semblança de Déu, fins a l'Evangeli alliberador de Jesús. També va afegir que, en l'actuació de l'ACAT, junt a la informació i la reflexió, la pregària té un paper molt important. Totes les intervencions van reconèixer també la implicació de les benedictines amb l'ACAT, actuant i pregant per la iniciativa; el Monestir de Sant Pere de les Puel·les és, des dels inicis, la seu de l'ACAT.

També hi va haver una breu interpretació musical de la soprano Olga Miracle. Entre la nombrosa assistència, cal destacar la de representants de diferents confessions cristianes i religions, així com la de molts socis de l'ACAT i simpatitzants.

Donem gràcies a Déu per aquest reconeixement, que ens esperona a continuar treballant per denunciar la injustícia i defensar els Drets humans.

Montserrat Martínez
Secretària de l'ACAT

La pena de mort

La pena de mort és un flagell contra la humanitat. Hi ha moltes raons per demanar-ne l'abolició i aquest és un dels objectius de l'ACAT, seguint l'esperit evangèlic que fonamenta i orienta les seves accions. No es pot aplicar el càstig de treure la vida d'una persona com a resposta d'haver assassinat a una altra; la vida és un do de Déu i nosaltres no podem ni devem disposar-ne; i en aplicar la pena de mort, es destrueix la possibilitat de conversió del condemnat: la pena de mort significa la negació de qualsevol possibilitat de canvi en la vida d'una persona, de redempció, de reconciliació, de recomençament, de reiniciar una nova vida; afirmar el contrari suposaria una actitud determinista o pessimista. A més, pot haver-hi errors judicials que portin a la condemna de pena de mort d'una persona innocent i, fins i tot, pot ser que es declari culpable sota la pressió de la tortura.

D'altra banda, la pena de mort és ineficaç; no està demostrat que els països on la pena de mort és vigent tinguin un índex de criminalitat més baix, ans al contrari, ja que molts estudis seriosos als EEUU demostren que la pena de mort no dissuadeix; la ira, l'odi i la venjança engendren més odi, més ira i més venjança. Després hi ha una altra qüestió, que és un principi elemental en l'ètica: la necessitat de comprendre el context vital, la situació vital del qui ha perpetrat un crim o qui ha causat un mal a la comunitat; qualsevol judici de l'acció de l'altre, ha de tenir en compte el context, les circumstàncies, l'origen i les raons per les quals aquest "altre" ha fet allò que ha fet. Aquesta actitud de comprensió i empatia porta a la misericòrdia i al perdó, no al càstig cruel i inhumà basat en l'odi. Cal assenyalar, també, que la pena de mort viola les normes internacionals, com la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948.

La situació actual en el món ens anima a continuar en el treball per l'abolició de la pena de mort. Segons dades proporcionades per Amnistia Internacional en la seva web, consultada el 21 d'abril de 2021, són 108 els països que han abolit la pena de mort per a tots els crims; 28 són abolicionistes a la pràctica i 55 són retencionistes. Els països que tenen la majoria d'executats al món en 2020 són, per ordre de major nombre a menor, Xina, Iran, Egipte, Iraq i Aràbia Saudita; al 2020 es van identificar 28.567 persones condemnades a mort en el món.

Encara que s'han fet avenços, queda molta feina per fer per abolir aquesta pràctica inhumana, cruel i degradant. Per una banda, hi ha pendent la tasca política, que sigui fruit d'una ferma voluntat de lluitar a favor de la justícia, de la veritat i de la dignitat humana: hi ha un bon exemple en l'abolició de la pena de mort a França, el 1981, essent president François Mitterrand, amb la intervenció del seu ministre de Justícia Robert Badinter; cal esperar que altres països en segueixin els passos, en especial en països de tradició cristiana, com els Estats Units d'Amèrica del Nord.

D'altra banda, hi ha l'acció d'entitats que treballen per l'abolició de la pena de mort, i ajuden a formar una consciència ciutadana en aquest sentit; en tenim exemple en les ACATs, en Amnistia Internacional i en la Coalició mundial contra la pena de mort, que va instaurar, l'any 2003, el Dia internacional contra la pena de mort: així, cada 10 d'octubre es fa un recordatori de la lluita contra la pena de mort i per les condicions en què es troben els condemnats a mort; aquest any 2021 s'ha subratllat la pena de mort contra les dones, amb el lema "Les dones i la pena de mort, una realitat invisible".

La nostra ACAT, que creiem en la força de la pregària, tant personal com comunitària, intentem trobar-nos per pregar en relació amb aquesta causa, com en ocasió de la pregària que vam organitzar a la Parròquia del Carme del Raval de Barcelona, el 13 d'octubre.

Les accions en favor de l'abolició de la pena de mort no estan només relacionades amb la data del 10 d'octubre, Dia internacional contra la pena de mort, sinó que continuen al llarg de l'any; el 30 de novembre a la tarda moltes persones arreu del món s'han afegit virtualment a la proposta de "Ciutats per la vida, ciutats contra la pena de mort", per iniciativa de la comunitat de Sant Egidi, consistent en la participació via Zoom en un acte de conferències i debat des de Roma, després del qual s'ha il·luminat el Coliseu i moltes ciutats han encès façanes d'edificis emblemàtics, com Barcelona, que va il·luminar la façana de l'ajuntament, com a compromís en la lluita contra la pena de mort.

Montserrat Martínez
Secretària de l'ACAT

Titulars i darreres notícies

**Premi Nobel de la Pau 2021 per als periodistes
María Ressa i Dmitry Muratov**
[BBC, 08.10.2021](#)

**Rohingyas demanden
a Facebook 132.000
milions per difondre
missatges d'odi**

[Heraldo, 07.12.2021](#)

**Atac a la llibertat de
premsa a Birmània: 11
anys de presó per a un
periodista dels EUA**

[CCMA, 12.11.2021](#)

NICARAGUA

Las nuevas leyes de la represión

Noviembre 2021

fidh

OMCT
Red SOS-Tortura

**Daria Naválnaya, de 20 anys, recull el premi Sàkharov 2021
atorgat al seu pare, Alexéi Navalni, en presó des de febrer**
[El País, 15.12.2021](#)

**Israel rebutja la posada en
llibertat condicional de la cooperant
espanyola Juana Ruiz**
[El País, 07-12-2021](#)

**L'ONU suspèn parcialment el
lliurament d'aliments a Etiòpia
per la violència al Tigre**
[CCMA, 11.12.2021](#)

**L'UE amplia les san-
cions contra Lukas-
henko i EEUU prepara
noves mesures contra
el dictador.**

[Infobae, 01.12.2021](#)

**Zhang Zhan: la periodista
xinesa que va informar so-
bre la Covid, a la presó i en
perill de mort.**
[Amnistia Internacional](#)

**El policia que va matar
George Floyd es de-
clara culpable d'haver
violat els seus drets
civils**
[El País, 15.12.2021](#)

**Activistes sahrauís sota setge: "Agents marroquins van
entrar a casa i ho van destrossar tot"**
[Ara, 10.12.2021](#)

Assemblea general de l'ACAT 2021. Resum

El dissabte 16 d'octubre de 2021 va tenir lloc la XXXIV Assemblea General de l'ACAT, al Monestir de Sant Pere de les Puel·les

En primer lloc, l'Oriol Llobet, tresorer, fa el recompte de vots, inclosos els vots per delegació; en total son 25; per tant, s'assoleix el nombre de quòrum necessari.

Seguidament, l'Emili Chalaux, president, dona la benvinguda, tot recordant amb afecte i en esperit de pregària els difunts de l'ACAT traspassats recentment. Després de la pregària inicial, té lloc la lectura i aprovació de l'acta provisional de l'assemblea anterior. A continuació el president llegeix i s'aprova una detallada memòria de les activitats fetes a partir de l'assemblea anterior: el premi Cassià Just concedit a la FIACAT per la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat; informació del grup de pregària; creació de la nova pàgina web i nova etapa en els butlletins, per part de l'Ignasi Llorens i la Pepa Viader; nous tríptics; informacions a la FIACAT; devolucions en calent a la frontera de Ceuta; Crides institucionals: la sòcia Pilar Lladó informa que s'han fet 126 crides institucionals des de març del 2020 al setembre 2021.

A les 12'00h hi ha un petit descans. Tot seguit, el tresorer Oriol Llobet presenta el resum de moviments de la Caixa d'Enginyers des del 01.01.2020 fins al 31.12.2020, el pressupost per l'any 2021 i la proposta de no modificar la quota de soci, de 45€ anuals. S'accepta tot per unanimitat.

A continuació es tracta la qüestió de la inscripció dels càrrecs de la Junta, que s'ha de fer telemàticament al Ministeri de Justícia; es proposa i s'accepta que es faci un comunicat conjunt de la composició de la Junta.

El soci Lluís Batlle informa sobre les Crides urgents, dient que durant l'any 2020 s'han fet 36 crides urgents, a diferents països i que proposarem una crida urgent d'un pres de Mèxic que

està 11 anys en presó preventiva, per fer les ACATs europees.

A les 13'30 té lloc l'apartat de precís i preguntes: Es posa sobre la taula, amb un llarg debat, la qüestió del títol de l'ACAT: "Per l'abolició de la tortura", com havia estat des del començament, o "Per a l'abolició de la tortura", com s'ha posat en els darrers butlletins; s'acorda que el tema es tractarà i decidirà a la propera Assemblea, i que el butlletí recuperi fins la propera assemblea la fórmula "per".

Es comunica que la Junta té el desig d'anar escurçant el temps entre assemblees i fer la propera el mes de juny de 2022, tenint en compte que la darrera va ser el novembre de 2020, degut a la pandèmia.

La Mercè Ventura pregunta com està la qüestió de la nostra intervenció a Guatemala; es respon que la Montse Fenosa la continua i n'està al cas.

L'Oriol Llobet alerta que Europa es troba en una situació de franca davallada dels DDHH, i demana escriure que Europa es defineixi en relació als DDHH; l'Emili demana esperar que Luxemburg hagi emès el seu veredict.

S'informa que durant aquest any, 2021, hi ha hagut 7 altes de socis; 7 baixes, la majoria per defunció, i rebuts retornats, per import de 585€. A les 13'45h es dona per finalitzada l'assemblea del matí.

A les 15'30h es reprèn l'assemblea:

En primer lloc s'explica l'activitat pedagògica de l'Institut de Sant Feliu Mare de Déu de la Salut, amb l'objectiu d'acostar els DDHH als alumnes d'ESO, en una activitat de Tutoria, per iniciativa del professor Manu Andueza.

A continuació s'explica el cas d'en Mohamed Abdellah, pres que va ser subjecte de l'extradició il·legal a Algèria, via Almeria, el 21 d'agost. Per acabar, a les 16'10h s'explica el cas d'en Luis José Galán González, de Madrid; actualment està a la presó de Múrcia amb unes condicions d'empresonament infrahumanes, on van anar-lo a veure al maig l'Emili i l'Oriol; ells, en nom de l'ACAT, segueixen treballant perquè tingui un règim penitenciari que respecti els DDHH.

A les 16'35h es dona per acabada l'Assemblea.

Montserrat Martínez
Secretària de l'ACAT

L'odi, com dominar-lo. Antoine Leiris i Maixabel

Recordareu que el 13 de novembre del 2015 hi va haver l'atemptat a la sala Bataclan de París on l'Antoine Leiris va perdre la seva esposa, i va escriure un llibre tan magnífic com curt, de títol **"NO ACONSEGUIREU EL MEU ODI"**.

Diu l'autor "Divendres al vespre vàreu llevar la vida d'un ésser excepcional, l'amor de la meua vida, la mare del meu fill, però no aconseguireu el meu odi, jo no us obsequiaré amb el meu odi. Ara he d'estar per Melvil, el meu fill, de tot just 17 mesos, i us dic que durant tota la seva vida aquest nen us farà l'ofensa de ser feliç i lliure. Perquè no, tampoc aconseguireu el seu odi". Són paràgrafs extrets del llibre d'Antoine Leiris, edicions 62, que ens relata una de les millors maneres de combatre el terrorisme.

I ara passem a la pel·lícula **Maixabel**, que us recomano intensament.

A l'any 2000, Maixabel Lasa perd el seu marit, Juan Maria Jauregui, exgovernador civil de Guipúscoa, assassinat per ETA. Uns anys més tard el PP fa desaparèixer les xerrades restauratives entre víctimes i botxins. Malgrat això, onze anys més tard rep una petició insòlita: un dels assassins del seu marit ha demanat entrevistar-s'hi, a la presó de Nanclares de Oca, després d'haver trencat els seus lligams amb la banda terrorista. Maixabel no s'ho pensa gaire i accedeix a entrevistar-se amb un dels assassins del seu marit i escolta el penediment d'un dels membres d'ETA. El diàleg és magnífic entre les dues parts. Ens mostra, en definitiva, la possibilitat de resoldre conflictes sense recórrer a l'odi.

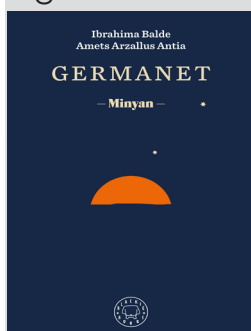
Em sembla que aquests dos casos constitueixen dues maneres d'enfrontar-se al terrorisme rebutjant l'odi, que sobretot destrueix a qui l'empra.

Emili Chalaux i Ferrer
President de l'ACAT

Recomanacions

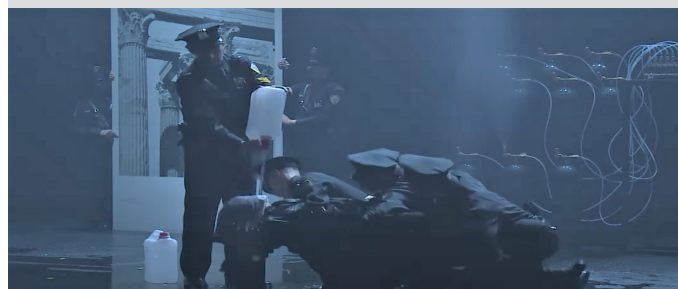
Llibre: Germanet

Aquesta història comença així: «Soc a Europa, però jo no volia venir a Europa». Ibrahima Balde va néixer a Guinea, però va haver de marxar de casa seva per anar a buscar el seu germà petit. El seu germanet. Ell no anava perseguint cap somni. Ho va deixar tot enrere per trobar la persona que més estimava. Una mirada ingènua, castigada, arravatadament poètica i, en definitiva, única. La de qui ho ha patit tot i, això no obstant, té el poder de convertir-ho en alguna cosa útil. En alguna cosa bella.

Teatre: Bros

Bros és un espectacle protagonitzat per un grup d'éssers anònims on l'acció immediata és el motor de la trama. El mestre del risc Romeo Castellucci escenifica una comissaria de policia on sorgeixen temes sobre la llei, la responsabilitat individual i la col·lectiva, fugint de qualsevol tipus de preparació. Els protagonistes, vestits amb uniforme policial, reben en tot moment ordres mitjançant uns auriculars per encarnar una història irrepetible de comèdia i violència. Espectacle al Festival Temporada Alta, potser vindrà a Barcelona.

Amics i amigues, si sabeu de llibres, films, teatre o activitats culturals o socials, interessants en drets humans, feu-nos-ho saber, si us plau, per afegir-los a aquesta secció. Gràcies.

Bressol de la pastera

A la non, non, noneta
dorm infantó,
la pastera és menuda
i els somnis grans...

Que Jesús i Maria
també van marxar,
fugint del rei Herodes
a l'estranger,
fugint del rei Herodes
el Déu etern.

Hem fugit per la gana
de por ell fugia
nosaltres en pastera
i ell amb un ase.

El teu pare rema i rema
i jo et bressolo,
la fam i els Herodes
ben lluny els deixo....

Que s'adorm el meu nen,
s'està adormint,
que el bressi la lluna
i les estrelles,
que les ones callin
i el vent s'aturi...

Quan arribem fill meu,
quan hi serem
menjaràs bon pa de blat
i fins corder...

Que avui és Nadal, tresor,
i el Déu etern
només vol una cosa:
que ens estimem.

Que Jesús i Maria
també van marxar,
fugint del rei Herodes
a l'estranger...

A la non, non, noneta,
dorm, infantó.

Autor: José María Valverde
Versió: Ignasi Roda

ACAT

Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura

Web: <http://acat.pangea.org>

Correu electrònic: acat.montserrat2@gmail.com

Anglí, 55 (08017 – Barcelona)

Telèfon: +34 620 248 716 (secretariat ACAT)

Donatius al cc: ES48 3025 0002 4714 3333 1464

Els articles publicats en aquest butlletí només reflecteixen les opinions dels seus autors

L'ACAT és una associació **ecumènica** que té com a objectiu l'abolició de la tortura, dels maltractaments i de la pena de mort arreu del món. Els cristians ens comprometem a lluitar per un món sense tortura, perquè aquesta pràctica és incompatible amb la dignitat humana.

Fundada l'any 1974 a França, l'ACAT ja existeix a 30 països, i des de llavors col·labora amb altres entitats en la consecució de llurs objectius.

Si creus que t'agradaria col·laborar en aquest objectiu i pots i vols sumar el teu esforç, contacta amb nosaltres

Dipòsit legal B-17275-1987